

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobkyně **MUDr. L. B.**, zastoupené JUDr. Josefem Kulhavým, advokátem se sídlem Legerova 1830/44, Praha 2, proti žalované **České lékařské komoře** se sídlem Dolní náměstí 38, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí Čestné rady žalované č. j. 09/42/513 ze dne 13. 7. 2012, ve věci disciplinárního provinění,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Čestné rady žalované č. j. 09/42/513 ze dne 13. 7. 2012 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna a náhrada hotových výdajů se ustanovenému zástupci JUDr. Josefu Kulhavému **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, podanou dne 10. 12. 2012 ke Krajskému soudu v Praze, domáhá přezkoumání rozhodnutí Čestné rady žalované č. j. 09/42/513 ze dne 13. 7. 2012, jímž byla uznána vinnou ze spáchání disciplinárního deliktu, za nějž jí bylo uloženo disciplinární opatření v podobě vyloučení ze žalované.

Věc byla dne 14. 2. 2013 postoupena místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě.

Žalobkyně v žalobě uvedla svou profesní historii, na jejímž základě zpochybnila závěr žalované o neoprávněnosti zdravotnických služeb, které poskytovala. Rovněž odmítla nařčení z vystavování účelových nepravdivých lékařských potvrzení za úplatu. Závěrem poukázala na nepřiměřenou délku disciplinárního řízení, které v jejím případě trvalo již od 15. 6. 2009.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 10. 12. 2012 namítla opožděnost žaloby, neboť obálka s napadeným rozhodnutím byla uložena na poště dne 17. 8. 2012 a v souladu s disciplinárním řádem žalované bylo žalobkyni doručeno fikcí dne 20. 8. 2012. Třicetidenní lhůta pro podání žaloby následně uplynula 20. 9. 2012. Co do merita věci odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Přezkumná pravomoc správního soudu vyplývá z ustanovení § 18 odst. 5 zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o komorách“), ve spojení s § 129 odst. 1 s. ř. s., kdy správní soudy vedou řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tam, kde dřívější zákon svěřoval soudu rozhodování o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu.

Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda je důvodná obrana žalované, že žaloba byla podána opožděně. Ze spisového materiálu vyplývá, že obálka s napadeným rozhodnutím byla žalobkyni zaslána na adresu „X“; uložena byla na poště dne 17. 8. 2012, a žalobkyně si napadené rozhodnutí v úložní době trvající do 3. 9. 2012 nevyzvedla. Podle § 2 odst. 4 Stavovského předpisu žalované č. 4 – Disciplinárního řádu (dále jen „disciplinární řád“) „[z]držuje-li se adresát zásilky, která má být doručena do vlastních rukou, v místě doručení a zásilku se nepodaří doručit, zůstane zásilka uložena na poště a adresát bude o této skutečnosti vyrozuměn. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů ode dne uložení, poslední den této lhůty se považuje za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.“ Žalobkyně ovšem doložila, že byla usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 1 Nt 127/2012 ze dne 2. 8. 2012 vzata do vazby; z Vazební věznice Praha – Pankrác byla propuštěna dne 4. 9. 2012. Z toho plyne, že žalobkyně se v místě doručení nezdržovala a s ohledem na její vazební stíhání ani neměla objektivní možnost si zásilku s napadeným rozhodnutím vyzvednout. Proto nemohlo nastat doručení fikcí

dle ustanovení § 2 odst. 4 disciplinárního řádu. Z dopisu žalobkyně ze dne 29. 10. 2012 vyplývá, že se téhož dne dozvěděla o existenci napadeného rozhodnutí, nebyla však dosud seznámena s jeho obsahem. Stejnopis rozhodnutí byl dle spisové dokumentace žalobkyni zaslán spolu s přípisem ze dne 17. 12. 2012. Žaloba podaná dne 10. 12. 2012 tak není opožděná.

Dále krajský soud zkoumal, zda nedošlo k uplynutí promlčecí doby, jež by bránila projednání disciplinárního deliktu, jenž je kladen žalobkyni za vinu. Vyšel při tom ze zákona o komorách, disciplinárního řádu a komplexního výkladu problematiky běhu promlčecích lhůt dle disciplinárního řádu, jak byl podán v rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 78 Ad 6/2011-37 ze dne 28. 11. 2013 a navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 106/2013-29 ze dne 6. 8. 2014, v nichž je i reflektována starší judikatura k uvedené problematice.

Ze spisového materiálu byly zjištěny následující skutečnosti mající vliv na běh promlčecí doby:

- Dne 23. 2. 2009 mělo dojít ke spáchání disciplinárního deliktu.
- Dne 24. 6. 2009 žalovaná přijala od Policie ČR podnět k disciplinárnímu řízení.
- Dne 18. 12. 2009 došlo nejpozději k doručení rozhodnutí o přijetí stížnosti a předání k dalšímu šetření (rozhodnutí bylo učiněno dne 3. 12. 2009, doklad o doručení žalobkyni ve spisové dokumentaci schází, žalobkyně však na něj reaguje dopisem ze dne 18. 12. 2009).
- Dne 10. 11. 2010 přijala Revizní komise Okresního sdružení žalované v Hradci Králové rozhodnutí podat návrh na zahájení disciplinárního řízení.
- Dne 20. 1. 2011 byl žalované odeslán návrh na zahájení disciplinárního řízení ident. č. 09-42-513 ze dne 20. 12. 2010.

Podle § 15 odst. 2 písm. a) zákona o komorách sjezd delegátů zejména schvaluje, mění a ruší disciplinární řád. Podle § 2 odst. 2 písm. f) zákona o komorách komory jsou oprávněny uplatňovat disciplinární pravomoc v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Podle § 18 zákona o komorách čestná rada žalované vykonává disciplinární pravomoc vůči všem členům komory. Čestná rada žalované může uložit za závažné porušení povinností člena komory jako disciplinární opatření vyloučení z komory.

Podle § 2 odst. 1 disciplinárního řádu *„Disciplinární provinění nelze projednat, uplynula-li od jeho spáchání promlčecí doba, jež činí jeden rok. Běh promlčecí doby se staví:*

- a) dnem kdy stížnost, která je podkladem pro řízení, komoře došla,*
- b) po dobu trvání předběžného šetření,*
- c) po dobu trvání disciplinárního řízení,*
- d) po dobu řízení dle § 14,*
- e) po dobu, kdy lékař, proti kterému stížnost směřuje, není členem komory,*
- f) po dobu, kdy je v téže věci vedeno řízení u jiného orgánu, zejména u orgánu činného v trestním řízení.“*

V projednávané věci tak začala promlčecí doba běžet ode dne 23. 2. 2009, kdy měl být spáchán skutek, v němž žalovaná spatřovala disciplinární delikt. Poprvé byla tato lhůta stavěna na dobu jednoho dne, a to 24. 6. 2009, kdy žalované došel podnět od Policie České republiky. Podruhé byla promlčecí lhůta stavěna po dobu předběžného šetření; dnem rozhodným pro počátek přerušení promlčecí lhůty je den, kdy se ten, proti němuž je vedeno, o něm dozví. Tento den nastal prokazatelně až 18. 12. 2009, byť mohl nastat i dříve, ale správní spis pro závěr o dřívějším doručení oznámení o zahájení předběžného šetření neposkytuje podklady. Předběžné šetření bylo ukončeno rozhodnutím revizní komise o ukončení předběžného šetření. Toto rozhodnutí bylo přijato dne 10. 11. 2010. Promlčecí lhůta následně doběhla ke svému konci dne 18. 1. 2011, aniž byla nově přerušena. Jakékoli další úkony ze strany žalované již ve věci disciplinárního řízení nemohly být činěny.

Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Při novém projednání věci je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a bude na ni, aby řádně procesně reagovala na zánik práva předmětný skutek projednat a o něm rozhodnout. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bylo ve věci rozhodnuto bez jednání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ze spisu nevyplývá vynaložení nákladů procesně úspěšnou žalobkyní.

Odměna a náhrada hotových výdajů se ustanovenému zástupci nebyla přiznána, neboť v řízení neučinil žádný úkon právní služby, za nějž by mu v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb. vznikl nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 14. května 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu